

ارمیا باب 30

وعدۀ خداوند به قوم خود

1 خداوند، خدای اسرائیل، 2 به من گفت: «هرچه را به تو گفته‌ام در کتابی بنویس، 3 چون زمانی خواهد آمد که من کامیابی قوم خودم، اسرائیل و یهودا را به آنها بازمی‌گردانم. من آنها را به سرزمینی که به اجدادشان داده بودم، برمی‌گردانم و آنها دوباره آن را تصاحب خواهند کرد. من، خداوند چنین گفته‌ام.»

4 خداوند به مردم اسرائیل و یهودا می‌گوید:

5 «من فریادهای ناشی از وحشت را می‌شنوم،

نه صدایی از فریادهای صلح را.

6 لحظه‌ای صبر کنید و ببینید!

آیا یک مرد می‌تواند بچه بزاید؟

پس چرا تمام مردان، مانند زنی در حال زایمان، دستهای خودشان را روی شکمشان گذاشته‌اند؟

چرا رنگ صورت آنها پریده است؟

7 روزهای هولناکی در پیش است،

هیچ زمان دیگری را نمی‌توان با آن مقایسه کرد،

روزهای سختی و پریشانی برای قوم من،

اما آنها زنده خواهند ماند.»

8 خداوند متعال می‌گوید: «وقتی آن روز برسد من یوغ را از گردن آنها برمی‌دارم و زنجیرهای آنان را پاره

خواهم کرد و دیگر برده بیگانگان نخواهند بود. 9 در عوض، آنها در خدمت من، خداوند، خدای آنها و

کسی از نسل داوود که من او را به پادشاهی نصب می‌کنم خواهند بود.

10 ای قوم من، ترسان نباشید؛

ای مردم اسرائیل وحشت نکنید.

من شما را از آن سرزمین دور،

سرزمینی که در آن به اسارت رفته‌اید، نجات خواهم داد.

شما به وطن خود برخواهید گشت و در صلح و آرامش خواهید زیست.

شما در امنیت زندگی خواهید کرد و هیچ‌کس شما را نخواهد ترسانید.

11 من به نزد شما خواهم آمد و شما را نجات خواهم داد.

من تمام ملت‌هایی را که شما در میان آنها پراکنده شده‌اید

از بین خواهم برد،

اما شما را نابود نخواهم کرد.

شما را بدون مجازات نخواهم گذاشت،

اما مجازات شما عادلانه خواهد بود.

من، خداوند چنین گفته‌ام.»

12 خداوند به قوم خود می‌گوید:

«زخم‌های تو غیرقابل علاج،

و جراحات تو درمان ناشدنی است.

13 کسی نیست که به یاری تو بیاید

و برای زخم‌های تو درمانی وجود ندارد

و امیدی به شفای تو نیست.

14 تمام یارانت تو را فراموش کرده‌اند،

و دیگر اهمیتی به تو نمی‌دهند.

من مثل یک دشمن به تو حمله کردم،

مجازات تو سخت بود،

چون گناهانت بی‌شمار

و شرارت‌هایت بی‌حد است.

15 دیگر از جراحتهای خود شکایت نکن،

چون علاجی برای تو وجود ندارد.

من تو را این‌طور مجازات کردم،

چون گناهانت بی‌شمار

و شرارت‌هایت بی‌حد است

16 اما اکنون هر که تو را ببلعد، بلعیده خواهد شد

و تمام دشمنانت به اسارت برده خواهند شد.

به تمام کسانی که به تو ظلم کنند، ظلم خواهد شد.

و تمام کسانی که تو را غارت کردند، غارت خواهند شد.

17 من بار دیگر سلامتی تو را برمی‌گردانم

و زخمهای تو را درمان خواهم کرد،

هر چند دشمنانت می‌گویند،

‘صهیون متروک شده

و دیگر کسی به آن اهمیتی نمی‌دهد.’

من، خداوند چنین گفته‌ام.»

18 خداوند می‌گوید:

«من قوم خود را به سرزمین خودشان بازمی‌گردانم

و نسبت به خانواده‌های آنها رحیم خواهم بود،

اورشلیم بازسازی خواهد شد،

و کاخ آن به حالت نخست برخواهد گشت.

19 مردمی که در آنجا زندگی می‌کنند، با سرودهای خودشان مرا ستایش خواهند کرد

و فریاد شادی همه‌جا شنیده خواهد شد.

برکت من شامل حال آنها می‌شود و تعدادشان افزون می‌گردد،

برکت من بر ایشان افتخار و سربلندی خواهد آورد.

20 من قدرت گذشته را به قوم برمی‌گردانم

و آنها را در جای خودشان استوار خواهم کرد،

و هر که را به آنها ظلم کند، مجازات خواهم کرد.

21 فرمانروای خودشان از میان همین قوم

و شاهزاده‌آنها از میان مردم خودشان برخواهد خاست.

وقتی او را به حضور بخوانم حاضر می‌شود،

چون کسی جرأت نمی‌کند بدون دعوت نزد من آید.

22 آنها قوم من و من خدای آنها خواهم بود.

من، خداوند چنین گفته‌ام.

23 خشم، مانند توفان و تندبادی است که در بالای سر شیران می‌خروشد. 24 این توفان آرام نخواهد شد

تا آنچه منظور نظر اوست انجام شود. در آینده نزدیک، قوم من این را به طور واضح درک خواهند کرد.